

چکیده

برخلاف روش‌های محاسباتی نرم که نتایجی تقریبی از یک مسئله معکوس ارائه می‌دهند، روش‌های محاسباتی سخت به دلیل یافتن نتایج نسبتاً دقیق‌تر، در مسائل معکوس مهندسی بهوفور استفاده می‌شوند. روش‌های منظم‌سازی یکی از ابزارهای رایج در رفع بد خیمی موجود در این گونه مسائل هستند. استفاده از این روش‌ها به سبب عدم نیاز به اطلاعات اولیه، در مسائل معکوس بسیار مورد توجه هستند. در این مقاله، روش مرسوم جهت برش زدن تعداد مدهای درگیر در پاسخ نهایی مسئله بررسی شده و یک روش جدید برای برش زدن مناسب‌تر این پارامتر در روش تفکیک طیفی ارائه شده است. استفاده از روش تفکیک طیفی نتایج قابل قبولی، به ویژه در مناطقی که تراکم و دقت داده کم باشد، ارائه می‌کند. در این مقاله، با استفاده از روش پیشنهادی، پاسخ‌ها در دو حالت داده دقیق و داده دارای خطای روش تفکیک طیفی محاسبه شده‌اند. روش تفکیک طیفی شیبه به روش تجزیه مقادیر تکین بوده که در حل مسائل مهندسی بسیار استفاده می‌شود. برای بررسی کارایی روش پیشنهادی، نتایج آن برای دو گسل مفروض در حالات دو بعدی و سه بعدی ارائه شده است. پاسخ‌های به دست آمده نمایانگر دقت مناسب روش در برش زدن پارامتر مربوطه هین انجام تحلیل معکوس است؛ بنابراین نگارندگان استفاده از این روش را در حل مسائل معکوس مربوط به گسل‌شناسی پیشنهاد می‌کنند.

وازگان گلیدی: حل معکوس، منظم‌سازی، تفکیک طیفی، تجزیه مقادیر تکین، پارامتر برش.

یک روش جدید برای انتخاب پارامتر برش در روش منظم‌سازی تفکیک طیفی

ابراهیم ترکانلو

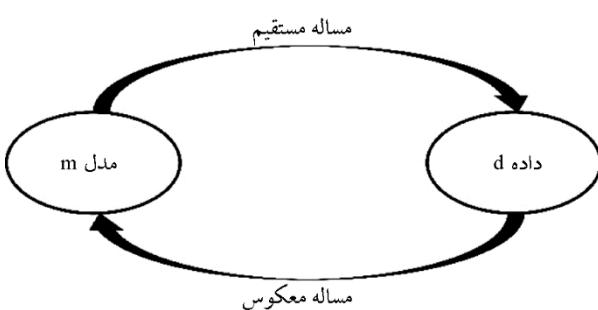
دانشآموخته کارشناسی ارشد، گروه مهندسی زلزله، دانشکده مهندسی عمران و محیط‌زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

ناصر حاجی (نویسنده مسئول)

استاد، گروه مهندسی زلزله، دانشکده مهندسی عمران و محیط‌زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران
 nkhaji@modares.ac.ir

۱- مقدمه

داشته باشد و یا اصلاً پاسخی برای سیستم وجود نداشته باشد [۳]. شکل (۱) به صورت ساده مسئله مستقیم و مسئله معکوس و تفاوت آنها را در استفاده از مدل و داده نشان می‌دهد.

شکل (۱): تعریف ساده مسئله مستقیم و معکوس [۴].

به کمک تئوری‌های فیزیکی و توسط یک مدل فیزیکی کامل توصیفی، می‌توان خروجی‌های مدل مزبور را اندازه‌گیری کرد. این مسئله یک مسئله مدل‌سازی شده، مسئله شیوه‌سازی شده^۱ و یا مسئله مستقیم^۲ نامیده می‌شود. از سوی دیگر، مسئله معکوس^۳ شامل استفاده از نتایج واقعی برخی از اندازه‌گیری‌ها، برای به دست آوردن و تفسیر پارامترهایی است که سیستم را توصیف می‌کنند [۱]. اکثر مسائل مهندسی ذاتاً مسائل معکوس هستند؛ اما از آنجاکه در حالت ایده‌آل و ساده شده می‌توانند به صورت مستقیم فرمول‌بندی شوند، به ندرت به صورت معکوس حل می‌شوند [۲]. مسئله مستقیم دارای جوابی بیکنایتی است، در حالی که مسئله معکوس می‌تواند تعداد بی‌نهایت پاسخ

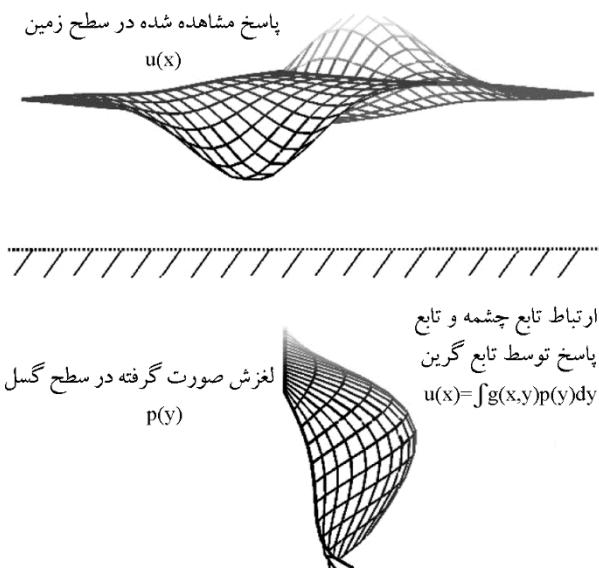
مفروض هادامارد ارضانمی شود. مسئله بدخیمی در حل مسائل معکوس، استفاده کنندگان را مجباً به انتخاب روشی برای حل مسائل می‌کند که این بدخیمی را به صورت قابل اعتماد حل کند. برای حل مسائل معکوس، دو گروه عمومی با نام‌های روش‌های محاسباتی نرم^۸ و روش‌های محاسباتی سخت^۹ وجود دارد. روش‌های محاسباتی نرم بر پایه رفتارهای بیولوژیکی موجود در طبیعت و راهبردهایی که طبیعت برای حل مشکلات خود برگزیده است، گسترش یافته‌اند. از طرفی دیگر، روش‌های محاسباتی سخت، اصولاً بر پایه مجموعه‌ای از مبانی ریاضی توسعه یافته‌اند [۲]. از میان روش‌های محاسباتی نرم، می‌توان به شبکه‌های عصبی مصنوعی^{۱۰}، الگوریتم ژنتیکی^{۱۱} و منطق فازی^{۱۲} اشاره کرد. از میان روش‌های محاسباتی سخت می‌توان به روش‌های مبتنی بر کاهش مجھولات، روش‌های مبتنی بر تکرار و روش‌های منظم‌سازی^{۱۳} اشاره کرد [۳]. نفاوت عمدۀ این روش‌ها در این است که روش‌های محاسباتی سخت به دنبال یافتن پاسخ دقیق مسئله هستند، درحالی که روش‌های محاسباتی نرم به دنبال یافتن پاسخ تقریبی مسئله هستند [۹]. روش‌های مبتنی بر ریاضیات یا همان روش‌های محاسباتی سخت از دقت، جامعیت و یکتاپی تابعی برخوردار بوده و در مقابل روش‌های مبتنی بر رفتار طبیعت یا همان روش‌های محاسباتی نرم از این ویژگی‌ها برخوردار نیستند [۲].

همان‌طور که اشاره شد غالب مسائل معکوس بدخیم هستند. این موضوع به این علت است که در بیشتر موارد ماتریس‌های مورد استفاده دارای تکینگی عددی^{۱۴} یا تکینگی ماتریسی^{۱۵} هستند (به این معنا که مقادیر ویژه بسیار کوچک دارند). از طرفی دیگر بدخیمی موجود در مسائل مورد بحث محاسبات عددی را بسیار دشوار می‌سازند. جهت غلبه بر این بدخیمی روش‌های مختلفی ارائه شده است. یکی از این روش‌ها منظم‌سازی است. ایده اصلی روش‌های منظم‌سازی جایگزین کردن شرایط بدخیمی مسئله با یک مسئله تقریباً خوش‌خیم است؛ به صورتی که بتواند حل مناسبی ارائه دهد [۱۰]. این تکنیک‌ها معمولاً برای

یکی از مهم‌ترین اهداف معکوس‌سازی ژئوفیزیکی و مهندسی زلزله یافتن مدل‌هایی برای شرح آنچه در سطح زمین مشاهده می‌شود و ارائه پاسخ‌هایی برای آنهاست [۵]. به عنوان مثال تعیین نابجایی^۴ روی سطح گسل‌ها، تعیین تنش‌های زمین‌ساختی صفحات، تعیین توزیع چگالی و القای الکترومغناطیسی پوسته و غیره از این گروه مسائل در ژئوفیزیک و مهندسی زلزله می‌باشد [۶]. مسائل معکوس را در حالت کلی می‌توان به دو دسته تقسیم نمود. در گروه اول مسائل معکوس، مدل و خروجی مشخص است و مسئله معکوس برای یافتن ورودی فرمول‌بندی می‌شود. یکی از مشخصه‌های مهم این نوع مسائل این است که غالباً از لحاظ ریاضی پاسخ یکتا ندارند. به این معنی که خروجی اندازه گیری شده (پاسخ) سیستم ممکن است اطلاعات کافی برای تعیین ورودی سیستم را در اختیار ما قرار ندهد [۲]. در گروه دوم مسائل، ورودی و خروجی مشخص بوده و مسئله معکوس جهت یافتن مدل سیستم فرمول‌بندی می‌شود. از این گروه از مسائل به عنوان تعیین سیستم^۵ نیز یاد می‌شود. به صورت مشابه، ورودی و پاسخ اندازه گیری شده سیستم، ممکن است اطلاعات کافی برای تعیین یکتاپی مدل سیستم در اختیار ما قرار نداده و همچنین ممکن است پاسخ‌های زیادی برای اراضی مسئله وجود داشته باشد [۲].

در اوایل قرن بیستم، هادامارد اولین کسی بود که بحث دستگاه‌های معادلات خوش‌خیم و بدخیم^۶ را مطرح نمود. هادامارد سه شرط وجودیت، یکتاپی و پایداری را برای مسائل خوش‌خیم^۷ تعریف نمود. در حال حاضر عبارت بدخیمی غالباً برای مسائلی به کار می‌رود که شرط پایداری پاسخ را ارضاء نمی‌کنند [۷]. از آنجایی که در مسائل معکوس مورد بررسی در پژوهش‌های مربوط به زلزله، داده‌های مورد استفاده در نقاط محدودی اندازه گیری می‌شوند، این مسائل غالباً بدخیم هستند، به این معنا که تغییر کوچک در داده‌ها منجر به ایجاد تغییر بزرگ در پاسخ مورد نظر خواهد شد [۸]. در حقیقت در مسائل مورد بحث شرط پایداری و گاهی اوقات شرط یکتاپی از شرایط

حال آنکه در روش تفکیک طیفی که هوری [۶] آن را معرفی کرده است، این مشکل وجود ندارد.

شکل (۲): شرایط مسئله لغزش گسل و نحوه ایجاد پاسخ در سطح زمین [۸].

همان‌طور که ذکر شد روش‌های منظم‌سازی به دنبال رفع بدхیمی موجود در مسئله هستند. در مسائلی مانند معادله ماتریسی (۲)، بدخیمی به سبب کوچک بودن مقادیر ویژه و بزرگ بودن عدد شرط ماتریس $[G]$ به وجود می‌آید. در روش تفکیک طیفی، تابع $(g(x,y))$ موجود در معادله (۱) به صورت مجموع بی‌نهایت حاصل ضرب دو تابع با نام‌های تابع چشممه^{۲۰} و پاسخ^{۲۱} و یک عدد به نام مقدار ویژه^{۲۲} بازنویسی می‌شود. در این روش، از داده‌ها به صورت مستقیم در حل مسئله معکوس استفاده نمی‌شود. بنابراین مشکل موجود در کیفیت و تعداد داده‌ها و همچنین خطای^{۲۳} موجود در آنها قابل حل است. با استفاده از این روش، ابتدا یک تابع پاسخ از داده‌ها پیش‌بینی شده و سپس تابع چشممه توسط این تابع پاسخ محاسبه می‌شود. این دو گام تحت عنوان برآورد^{۲۴} و نگاشت وارون^{۲۵} یاد خواهند شد.

همان‌طور که ذکر شد در روش تفکیک طیفی، تابع g می‌تواند به صورت یک سری از مقادیر ویژه λ^α و توابع ویژه

چشممه^{۲۶} و پاسخ^{۲۷} ϕ مجزا، به صورت زیر بیان شود:

$$g(x,y) = \sum_{\alpha=1}^{\infty} \lambda^\alpha \phi^\alpha(x) \psi^\alpha(y) \quad (4)$$

به دست آوردن پاسخ‌های پایدار استفاده می‌شوند. برخی از معروف‌ترین این روش‌ها عبارتند از: روش شبهمعکوس‌سازی، روش منظم‌سازی تیخونوف، تجزیه مقادیر تکین [۱۱].

روش تجزیه مقادیر تکین^{۱۶} روشی قادرمند برای یافتن بدخیمی و حل آن به صورت مناسب است. در کنار این روش، هوری [۶] روش تفکیک طیفی^{۱۷} را که شیوه به روش تجزیه مقادیر تکین است به عنوان یک روش منظم‌سازی معرفی کرده است. به علت حجمی بودن برخی معادلات مربوط به این روش‌ها به فرمولاسیون کامل روش‌ها اشاره نخواهد شد و به صورت گذرا به روش پیشنهادی پرداخته شده و سپس به روش پیشنهادی جهت تعیین پارامتر برش پرداخته می‌شود.

۲- روش‌های منظم‌سازی

مثال کلاسیک یک مسئله معکوس معادله انتگرالی (۱) است. از طرفی در غالب مسائل، خصوصاً در مسائل مربوط به مهندسی زلزله و ژئوفیزیک عبارت $(g(x,y))$ که از آن با عنوان تابع گرین^{۱۸} یا تابع هسته^{۱۹} یاد می‌شود، به صورت فرم تحلیلی بسته موجود نیست. لذا در این شاخه‌ها با معادله انتگرالی (۱) به صورت معادله ماتریسی (۲) برخوردار می‌شود. شکل (۲) شرایط مسئله مورد نظر را به صورت ساده نمایش می‌دهد.

$$u(x) = \int_F g(x,y)p(y)dy \quad (1)$$

$$[U_i] = [G_{ij}] [P_j] \quad (2)$$

که در معادله (۲)، U_i ، P_j و G_{ij} قسمت‌هایی از u و p به صورت زیر هستند:

$$\begin{cases} U_i = u(x_i) \\ G_{ij} = g(x_i, y_j) \\ P_j = p(y_j) \end{cases} \quad (3)$$

اولین مشکل موجود در روش‌های معمول حل مسائل معکوس این است که نقاط اندازه‌گیری (همان x_i و y_i ‌ها) باید از قبل مشخص باشند. در حقیقت مکان در اختیار داشتن داده‌ها و تعداد داده‌ها به صورت مستقیم در روند مسئله تأثیر می‌گذارد.

اندازه‌گیری به صورت معادله (۹) قابل بیان است.

$$u = \sum_{\alpha=1}^K u^\alpha \phi^\alpha \quad (9)$$

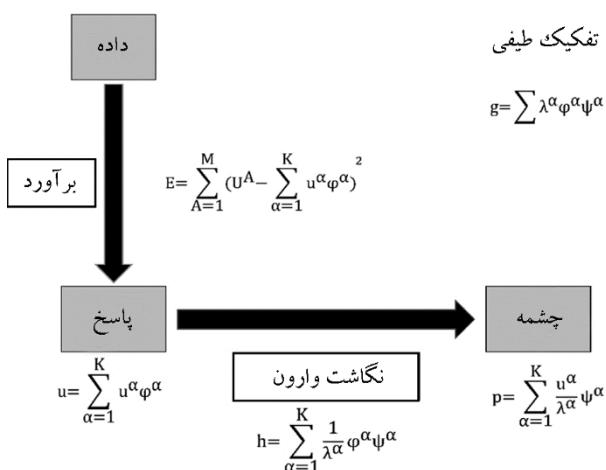
که در آن $\{u^1, \dots, u^K\}$ یک سری ضرایب مجهول هستند. جهت تعیین این ضرایب، از کمینه کردن خطای بین داده‌های موجود و توابع پاسخ استفاده می‌شود. در حقیقت برای داده‌های معین $\{U^A\}$ ، این ضرایب با حداقل کردن تفاضل مربعات^{۲۹} بین پاسخ فرض شده و داده‌ی اندازه‌گیری شده به صورت زیر تعیین می‌شوند:

$$E(\{u^1, \dots, u^K\}) = \sum_{A=1}^M \left(U^A - \sum_{\alpha=1}^K u^\alpha \phi^\alpha(x^A) \right)^2 \quad (10)$$

که معادله اخیر بیانگر گام برآورده از داده‌ی معین موجود به پاسخ است. برای پاسخ برآورده شده‌ی $u = \sum_{\alpha=1}^K u^\alpha \phi^\alpha$ عملگر معکوسی از g توسط برش زدن سری بی‌نهایت ψ^α با $\alpha=K$ تا $1/\lambda^\alpha$ ، یعنی $p(y) = \sum_{\alpha=1}^K \left(\frac{1}{\lambda^\alpha}\right) \phi^\alpha(x) \psi^\alpha(y)$ ، قابل تعیین خواهد بود. نگاشت وارون از طریق این $h(x, y) = p(y)$ فرمول بندی شده و لغزش روی سطح چشممه (یا گسل) به کمک معادله زیر پیش‌بینی می‌شود:

$$p(y) = \sum_{\alpha=1}^K \frac{u^\alpha}{\lambda^\alpha} \psi^\alpha(y) \quad (11)$$

شکل (۳) فرمولاسیون روش تحلیل معکوس، شامل برآورده از داده به پاسخ توسط معادله (۱۰) و نگاشت وارون از پاسخ به چشممه توسط معادله (۱۱) را خلاصه می‌سازد.

شکل (۳): خلاصه روش تحلیل معکوس به روش تفکیک طیفی [۸]

مقادیر ویژه و توابع ویژه تفکیک طیفی، توسعه حل مسئله مقدار ویژه عملگری دو عملگر خود الحاق^{۲۶} از g به صورت معادله (۵) به دست آمده و مسئله عملگری مقدار ویژه به صورت معادله (۶) قابل بیان است:

$$\begin{cases} r(x, x') = \int_F g(x, y) g(x', y) dy \\ l(y, y') = \int_S g(x, y) g(x, y') dx \end{cases} \quad (5)$$

$$\begin{cases} \lambda^2 \phi(x) = \int_S r(x, x') \phi(x') dx \\ \lambda^2 \psi(y) = \int_F l(y, y') \psi(y') dy \end{cases} \quad (6)$$

حتی اگر g به صورت صریح و در فرم تحلیلی بسته بیان شده باشد، حل تحلیلی معادلات فوق بسیار دشوار است. لذا نیاز است معادله فوق به صورت عددی حل شود.

وقتی تفکیک طیفی تابع گرین معین باشد، تابع چشممه و تابع پاسخ می‌توانند به صورت ترکیبی خطی از توابع ویژه ϕ^α و ψ^α همانند معادله (۷) بیان شوند:

$$\begin{cases} u = \sum_{\alpha=1}^{\infty} u^\alpha \phi^\alpha \\ p = \sum_{\alpha=1}^{\infty} p^\alpha \psi^\alpha \end{cases} \quad (7)$$

که در آن، هر جفت p^α و u^α از طریق مقادیر ویژه به صورت $p^\alpha = \lambda^\alpha u^\alpha$ به هم مرتبط می‌شوند. عملگر معکوس g به صورت فرمولی به شکل معادله (۸) تعریف می‌شود.

$$h(x, y) = \sum_{\alpha=1}^{\infty} \left(\frac{1}{\lambda^\alpha}\right) \phi^\alpha \psi^\alpha \quad (8)$$

هر چند سری بی‌نهایت معادله (۸) به علت واگرایی $\frac{1}{\lambda^\alpha}$ با افزایش α بی معناست، اما در قسمت بعد با برش زدن^{۲۷} این سری به حل این موضوع پرداخته خواهد شد. اگر دقیق اندازه‌گیری محدود شود، تنها مقادیر محدودی از u^α ها که مربوط به ϕ^α هایی از λ^α هایی مقدار کافی بزرگ هستند، قابل تعیین خواهند بود. چنین مدهایی از ϕ^α ، مدهای قابل اندازه‌گیری^{۲۸} نامیده می‌شوند. موضوع تحقیق این مقاله نیز نحوه برش زدن مناسب این پارامتر است.

پس از این که K تعیین شد، می‌توان گفت پاسخ قابل

AX و B یکسان است. در حقیقت پاسخ‌های سطح زمین در همان نقاطی محاسبه می‌شوند که داده‌های واقعی قرار است اندازه‌گیری شوند. حال آنکه در روش تفکیک طیفی جهت محاسبه محور عمودی باید معادله $\int_F g(x,y)p(y)dy - U^A = \|AX - B\|^2$ محاسبه گردد. نکته قابل توجه این است که نقاط اندازه‌گیری به انتخاب فضای پاسخ یا همان فضای داده ارتباطی ندارد، بنابراین در این روش لزوماً تعداد نقاط اندازه‌گیری با تعداد داده برابر نیست، بنابراین اندازه $\int_F g(x,y)p(y)dy$ برابر $\|U^A - \int_F g(x,y)p(y)dy\|^2$ یکسان نیست. لذا نوشتمن معادله‌ای به صورت $\|AX - B\|^2$ برای روش تفکیک طیفی بی معناست. بنابراین استفاده از روش‌های دیگر امکان‌پذیر نیست. با توجه به توضیحاتی که در بالا داده شد، نگارندگان در صدد یافتن روشی جدید جهت تخمین پارامتر برش در حل مسائل معکوس برمدهند.

۴- روش پیشنهادی برای تعیین پارامتر برش

همان‌گونه که از آمار و احتمالات به یاد داریم، واریانس نوعی سنجش پراکندگی است. واریانس نشان‌دهندهٔ نحوهٔ توزیع داده‌ها حول میانگین است. واریانس یک سری داده، یک عدد است. واحد این عدد مربع یکای کمیت است. به عنوان مثال اگر کمیت داده‌های مورد نظر از جنس طول باشد، یکای واریانس از جنس مربع طول خواهد بود. درحالی که واریانس داده‌ها بیانگر نحوه توزیع داده‌ها حول یک مقدار با نام میانگین است، میانگین تنها مکان توزیع را نشان می‌دهد. واریانس با استفاده از معادله زیر محاسبه می‌شود:

$$\sigma^2 = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N (x_i - \bar{x})^2 \quad (12)$$

که در آن \bar{x} میانگین داده‌های مورد نظر است و با استفاده از معادله زیر محاسبه می‌گردد:

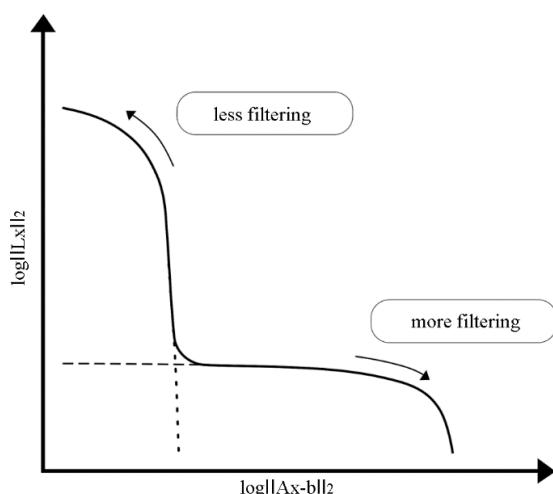
$$\bar{x} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N x_i = \frac{x_1 + x_2 + \dots + x_N}{N} \quad (13)$$

همان‌گونه که می‌دانیم ریشه دوم واریانس، انحراف معیار نام داشته و دارای واحدی یکسان با کمیت داده‌های مورد نظر است. در یکی از روش‌های بررسی شده توسط نگارندگان، واریانس داده‌های پاسخ پیش‌بینی شده عمود بر تعداد مدها ترسیم شد. مشکل موجود در این روش این بود که به علت بزرگ بودن (یا مرتبه بالای)

همان‌گونه که در فرمولاسیون روش‌های فوق دیده شد، برش زدن مناسب روش‌های منظم‌سازی به صورت مستقیم در پاسخ نهایی تأثیرگذار خواهد بود. بنابراین در قسمت بعد به روش منحنی L-شکل که در مسائل معکوس استفاده می‌شود اشاره مختصراً خواهد شد و سپس روش پیشنهادی این مقاله تشریح خواهد شد.

۳- تعیین پارامتر برش با استفاده از منحنی L-شکل

روش منحنی L-شکل اولین بار توسط هنسن [۱۲] ارائه و مطرح شد. طبق نظریه منحنی L-شکل جهت تخمین پارامتر برش و یا همان تعداد مدها در روش تفکیک طیفی، یک منحنی که شامل دو محور عمودی بر هم است، ترسیم می‌شود. در این منحنی محور عمودی $\|AX - B\|^2$ و محور افقی $\log\|Ax - b\|^2$ است، که به ازای مدهای مختلف محاسبه می‌شود. در عبارت‌های اخیر، علامت $\|\cdot\|$ بیانگر نرم قاعده ۲ L عبارت مورد نظر است. همان‌گونه که از اسم منحنی L-شکل بر می‌آید، خاصیت پایه‌ای مهم آن، وضعیت L-شکل آن می‌باشد، که از دو قسمت نسبتاً عمودی و افقی تشکیل می‌شود [۳]. طبق تعریف، تعداد مدها (پارامتر تنظیم در دیگر روش‌های منظم‌سازی) نقطه‌ای از منحنی با یافتن اینها است. شکل (۴) نمونه‌ای از منحنی L-شکل استفاده شده در تعیین پارامتر تنظیم است.

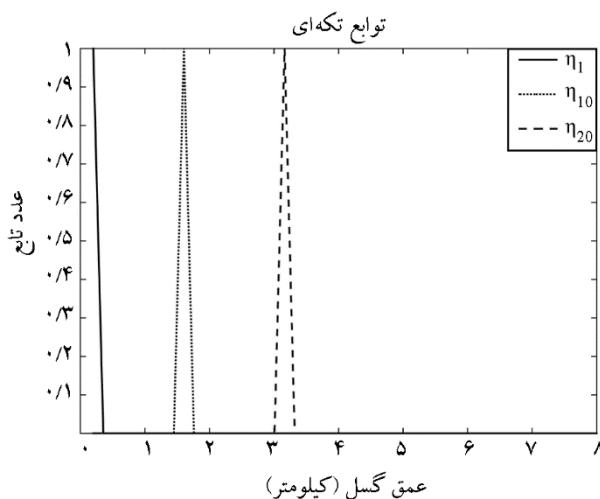

شکل (۴): منحنی L-شکل که جهت تخمین پارامتر برش به کار می‌رود [۱۲].

اما چرا نمی‌توان از روش منحنی L-شکل در روش تفکیک طیفی استفاده نمود؟ همان‌طور که ذکر شد، محور عمودی منحنی L-شکل توسط $\|AX - B\|^2$ محاسبه می‌گردد. در این معادله اندازه بردارهای

متفاوت و بردارهای بارگذاری مختلف پرداخته می‌شود. در این مسائل جهت استفاده از روش حل معکوس از داده‌های مصنوعی تولید شده توسط بردار بارگذاری مفروض وتابع گرین عددی یا تحلیلی استفاده شده، و بنابراین، این داده‌ها کاملاً دقیق هستند.

تابع گرین مورد استفاده و شرایط محیط در هر شکل همراه با پاسخ حل معکوس، نشان داده شده‌اند. جهت انجام دادن تفکیک طیفی از تابع تکه‌ای ساده همانند شکل (۵) استفاده شده است. سه تابع از مجموعه تابع مورد استفاده، در این شکل نشان داده شده‌اند. این تابع در غالب نقاط صفر بوده و فقط در برخی نقاط دارای مقدار غیر صفر هستند. استفاده از این روابط به دلیل کم کردن حجم انگرال گیری عددی موجود در روش می‌باشد.

شکل (۵): استفاده از تابع تکه‌ای جهت کم کردن حجم انگرال گیری عددی در حل معکوس.

همان‌طور که در قسمت قبل به آن اشاره شد، واریانس یک شاخص برآکنده‌گی است و نحوه توزیع داده‌ها حول یک مقدار با نام میانگین را نشان می‌دهد. حال اگر برای پاسخ واریانس را محاسبه نماییم، تغییر ناگهانی در پاسخ می‌تواند به متزله تغییر ناگهانی در واریانس باشد و بنابراین می‌توان گفت پاسخ از تعادل یا پایداری خارج شده است.

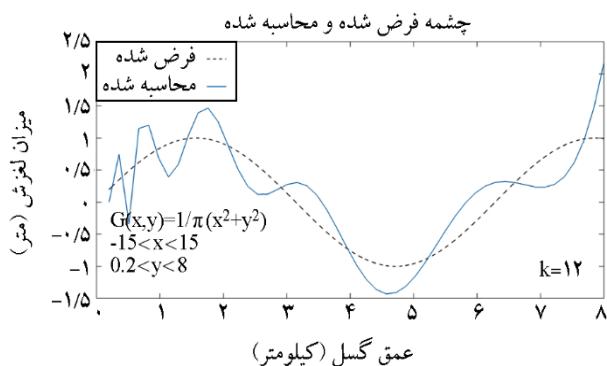
شکل (۵) نحوه انتخاب پارامتر برش با استفاده از روش پیشنهادی را نشان می‌دهد. در این مثال از ۱۱ مدل همانند شکل (۷) جهت تخمین پاسخ نهایی استفاده شده و جهت مقایسه، پاسخ‌ها هنگامی که از ۱۳ مدل

اعداد واریانس به دست آمده، شکل بسیار نامنظم و پراکنده ترسیم شده و امکان انتخاب تعداد مدها با استفاده از این روش وجود نداشت. بنابراین در تلاش بعدی لگاریتم واریانس داده‌های پاسخ پیش‌بینی شده عمود بر تعداد مدها ترسیم شد. تفسیر چنین شکلی به مراتب ساده‌تر از حالت قبل بود. تا زمانی که لگاریتم واریانس داده‌ها حول یک مقدار نوسان می‌کنند، می‌توان نتیجه گرفت پاسخ‌های پایداری در حال تولید شدن هستند. حال ممکن است در شکل به دست آمده چندین پله و نوسان حول یک مقدار دیده شود. بنابراین هر پله را می‌توان به عنوان پاسخی پایدار در نظر گرفت، ولی همان‌طور که قبلاً ذکر شد، مقادیر ویژه به سرعت کاهش می‌یابند و این کاهش باعث به وجود آمدن ناپایداری در پاسخ پیش‌بینی شده با استفاده از معادله (۱۱) می‌باشد. بنابراین در این مقاله، با الهام گرفتن از روش منحنی L-شکل عدد مرتبط با اولین پرش به عنوان تعداد مناسب مدها انتخاب شده است. حساسیت پاسخ‌ها در برابر انتخاب تعداد مدها در قسمت بعد همراه با مثال‌هایی بررسی شده است.

لازم به توضیح است تعداد حداکثر مدهایی که می‌توانند در محاسبه چشمیه دخیل باشند، به دو عامل بستگی دارد: اول، تعداد نقاط اندازه گیری تغییر شکل‌های سطح زمین (تعداد داده‌ها)، و دوم، تعداد تابع استفاده شده در انجام تفکیک طیفی. در مورد اول حل یک دستگاه چند معادله چند معجهولی، آن هم زمانی که تعداد مجهولات بیشتر از تعداد داده‌ها است، کار بسیار دشواری است. در مورد دوم، اشاره به این موضوع که تعداد مقادیر ویژه محاسبه شده رابطه‌ی مستقیم با تعداد تابع استفاده شده برای انجام تفکیک طیفی دارد، مناسب است. از طرف دیگر چون تعداد تابع ویژه (تعداد اشکال مدل) مرتبط با تعداد مقادیر ویژه است، تعداد مدها نمی‌تواند بیشتر از تعداد تابع مورد استفاده در تفکیک طیفی باشد. بنابراین، در نظر گرفتن این دو مورد در محاسبه تعداد مناسب مدهای دخیل در تشکیل پاسخ نهایی از اهمیت بالایی برخوردار است.

۵- کاربرد روش پیشنهادی

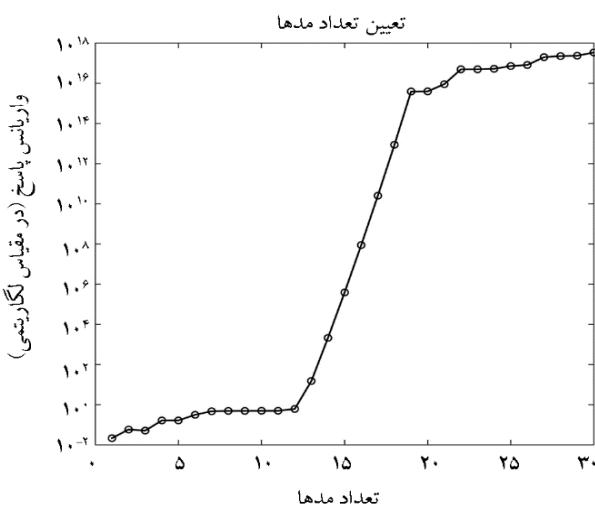
جهت نشان دادن مزایای روش پیشنهادی و قابلیت‌های آن جهت تخمین پارامتر برش، به حل چند مسئله نمونه با تابع گرین

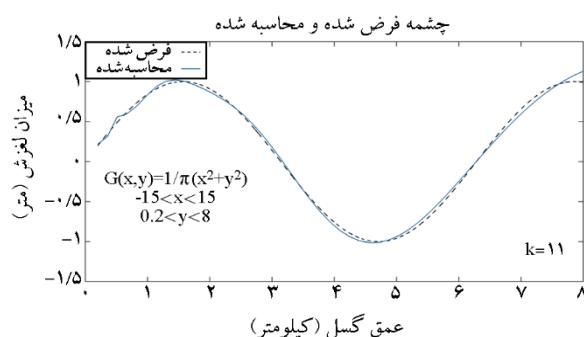
شکل (۷): نتیجه کاربرد روش تخمین پارامتر برش در حل مسائل دو بعدی.

در مثال بعدی از گسلی به طول ۲۵ کیلومتر و عرض ۱۰ کیلومتر که مرکز آن در عمق ۶/۱ کیلومتری سطح زمین قرار گرفته، استفاده شده است. تابع گرین این مثال به صورت عددی و توسط روش اکادا [۱۳] محاسبه شده و استفاده شده است. تابع گرین مفروض این مثال در شکل (۹) دیده می‌شود. شکل (۱۰) نشان می‌دهد که چگونه بر اساس تغیرات واریانس پاسخ می‌توان با انتخاب ۷ عدد مد به تعیین پارامتر برش پرداخت. همچنین شکل (۱۱) نشان‌دهنده‌ی بردار بارگذاری اولیه و بردار پیش‌بینی شده توسط حل معکوس می‌باشد.

در پاسخ نهایی استفاده می‌شوند نیز در شکل (۸) نشان داده شده است.

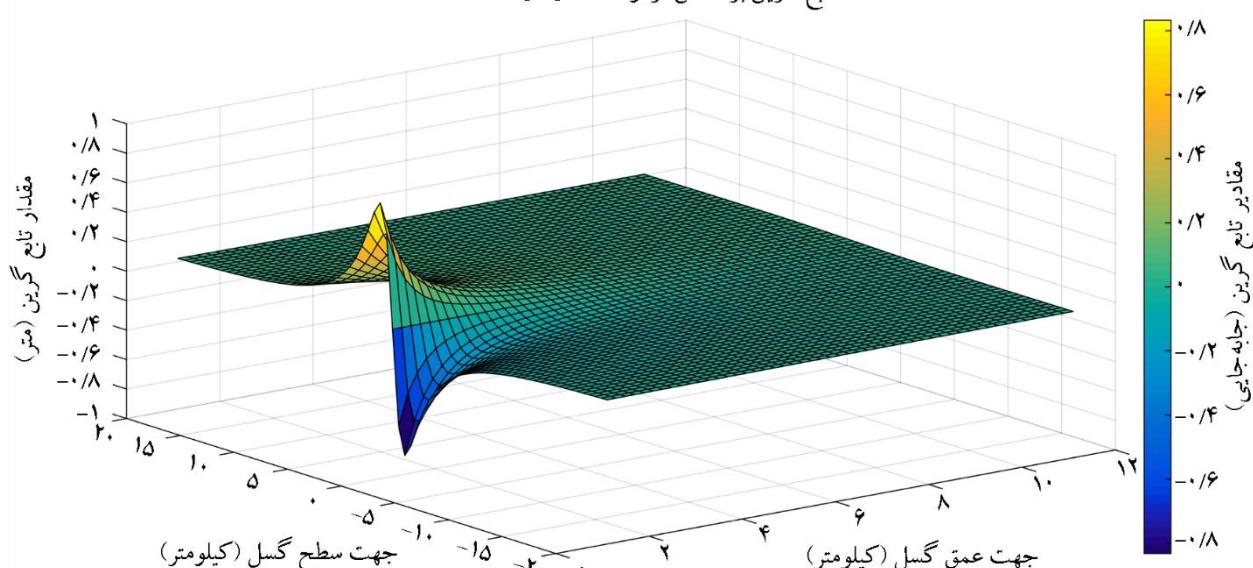

شکل (۵): انتخاب تعداد مدهای مختلف با استفاده از روش پیشنهادی جهت تعیین پارامتر برش.

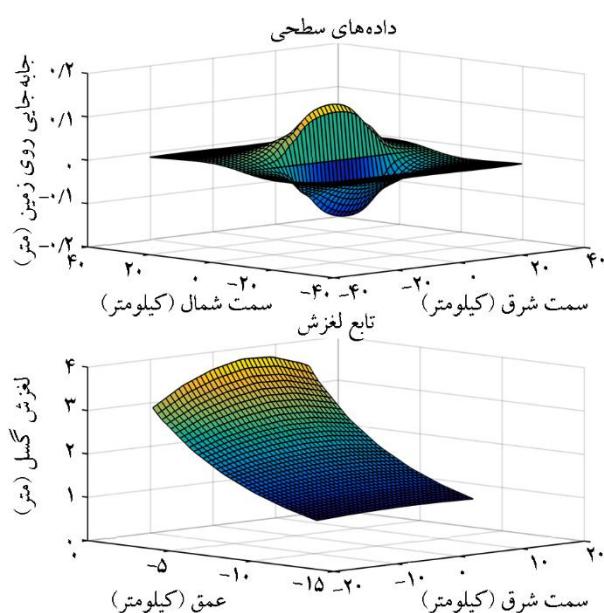
شکل (۶): نتیجه کاربرد روش تخمین پارامتر برش در حل مسائل دو بعدی.

تابع گرین بر اساس فرمول اکادا [۱۳]

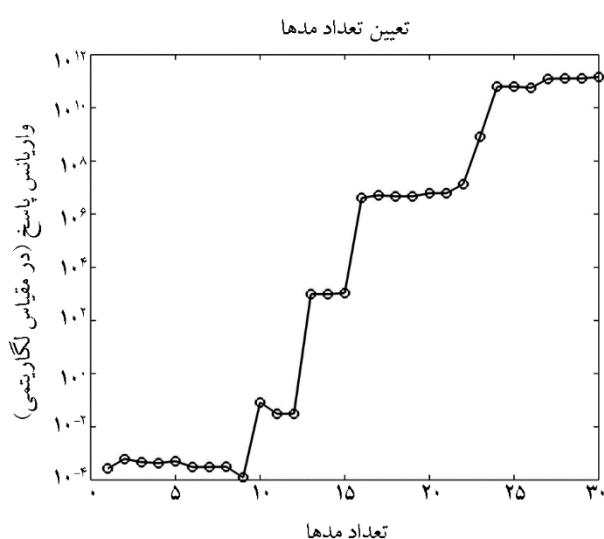

شکل (۹): تابع گرین عددی (پاسخ ایجاد شده در سطح زمین) محاسبه شده به روش اکادا.

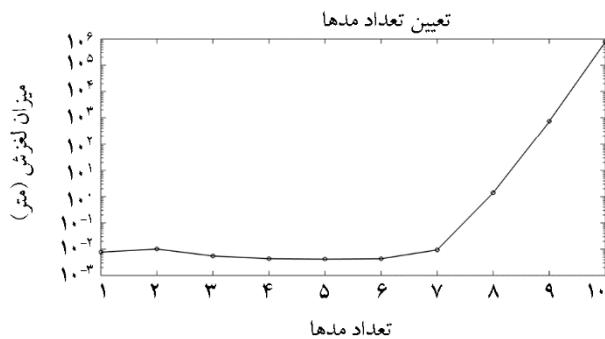
می شود. در این روش، از داده ها به صورت مستقیم در حل مسئله معکوس استفاده نمی شود. بنابراین مشکل موجود در کیفیت و تعداد داده ها و همچنین خطای موجود در آنها قابل حل است. با استفاده از این روش، ابتدا یکتابع پاسخ از داده ها پیش بینی شده و سپس تابع چشمی توسط این تابع پاسخ محاسبه می شود.

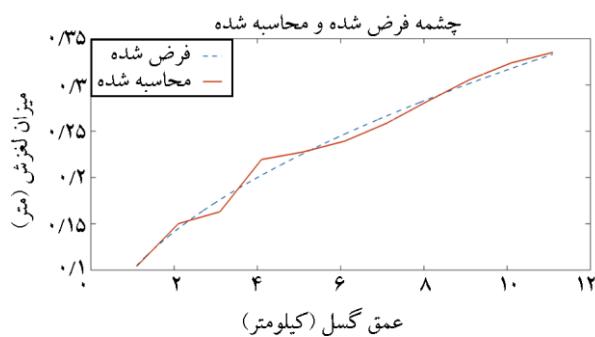
شکل (۱۲): تغییر شکل سطح زمین (بالا) که پاسخ تابع لغزش مفروض در گسل (پایین) می باشد.

شکل (۱۳): انتخاب ۸ به عنوان عدد مد با استفاده از روش پیشنهادی جهت تعیین پارامتر برش.

شکل (۱۰): انتخاب ۷ به عنوان عدد مد با استفاده از روش پیشنهادی جهت تعیین پارامتر برش.

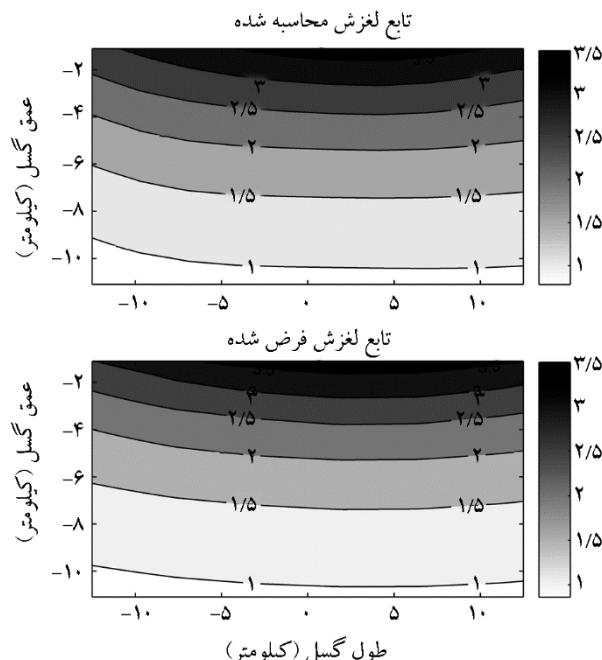

شکل (۱۱): نتیجه کاربرد روش تخمین پارامتر برش در حل مسائل دو بعدی.

جهت بررسی کارآمد بودن روش در حالت سه بعدی یک مثال در این حالت نیز حل شده است. شکل (۱۲) نشان دهنده تابع لغزش مفروض و تغییر شکل های به دست آمده به سبب چنین لغزشی روی سطح گسل است. با استفاده از شکل (۱۳) و استفاده از ۸ مد در تخمین پاسخ نهایی نتایج همانند شکل (۱۴) به دست خواهند آمد. همان گونه که از شکل (۱۴) ملاحظه می شود، تابع لغزش محاسبه شده روی سطح گسل، بسیار نزدیک به تابع لغزش فرض شده می باشد، به طوری که می توان دقت روش پیشنهادی را بسیار مناسب ارزیابی نمود. لازم به ذکر است که داده های مورد استفاده به صورت مستقیم از حل موجود پیشنهادی توسط روش اکادا [۱۳] محاسبه شده اند.

همان گونه که قبلًا با جزئیات بیشتری بحث شد، در روش تفکیک طیفی، تابع گرین مسئله به صورت مجموع بی نهایت حاصل ضرب دو تابع چشمی و پاسخ، و یک مقدار ویژه بیان

پیش‌بینی شده عمود بر تعداد مدهای تفکیک طیفی حاصل می‌شود، انتخاب پارامتر برش منجر به ایجاد پاسخ‌های قابل اعتمادی خواهد شد. مثال‌های حل شده در قسمت‌های قبل نیز گواه این مطلب می‌باشد. بنابراین نتایج پژوهش نشان‌دهنده‌ی این است که روش پیشنهادی جهت تعیین پارامتر برش (تعداد مدهای محاسبه پاسخ) در روش تفکیک طیفی مناسب و قابل استفاده و اعتماد است و در صورت استفاده از این روش نیازی به استفاده از روش‌های دیگر نیست. بنابراین در صورت وجود داده‌های مناسب از حرکات سطح زمین و یا گسل‌های فعال و تشکیل صورت مسئله مناسب، می‌توان نواحی قفل‌شده گسل‌ها را برای هر گسلی (حتی با تعداد داده‌های اندک) محاسبه کرد. این موضوع در جلوگیری از خسارات مالی و جانی در مواجهه با پدیده زلزله، می‌تواند با اهمیت باشد.

شکل (۱۴): پاسخ (تابع لغزش) مفروض اولیه و محاسبه شده به روش تفکیک طیفی و استفاده از روش تعیین پارامتر برش (تعداد مدهای پاسخ) پیشنهاد شده.

مراجع

1. Tarantola, A. (2005) *Inverse Problem Theory*. Elsevier, Amsterdam.
2. Waszczyszyn, Z. (2010) *Advances of Soft Computing in Engineering*. Vol. 512, Springer, New York.
3. Khaji, N. (2014) *Principles of Engineering Seismology and Seismic Hazard Analysis*. Tarbiat Modares University Press, Tehran (in persian).
4. Snieder, R. and Trampert, J. (2000) 'Inverse Problems In Geophysics'. In: *Geomatic Method for the Analysis of Data in the Earth Sciences*. Dermanis, A., Grün, A., Sansò, F. (Eds.), Springer, New York, 93-164.
5. Menke, W. (2012) *Geophysical Data Analysis: Discrete Inverse Theory*. Vol. 45, Elsevier, London.
6. Hori, M. (2001) Inverse analysis method using spectral decomposition of Green's function. *Geophysical Journal International*, **147**, 77-87.
7. Bertero, M., Poggio, T.A. and Torre, V. (1988) Ill-posed problems in early vision. Proceedings of the IEEE, **76**(8), 869-889.
8. Hori, M. (2004) Application of spectral

۶- نتیجه گیری

همان‌طور که نشان داده شد، اولاً در روش تفکیک طیفی، خطای موجود در تبدیل معادله انگرالی به معادله ماتریسی وجود ندارد و ثانیاً چون در این روش داده‌ها به صورت مستقیم در روند حل معکوس استفاده نمی‌شوند، بلکه فقط در تعیین ضرایب مدها به کار می‌روند، تعداد داده‌ها در فرآیند اولیه تأثیرگذار نیست، هرچند تعداد بیشتر داده موجب تخمین مناسب‌تر ضرایب مدها خواهد شد. از طرفی روش تفکیک طیفی جواب‌های قابل قبولی برای زمانی که داده‌ها دارای خطای باشند ارائه می‌دهد. از طرف دیگر، چون تعداد و کیفیت داده‌های موجود پایین است، استفاده از روش پیشنهادی هری در حل و محاسبه میدان لغزش حین لرزه‌ای و میان‌لرزه‌ای گسل‌های فعال درون‌صفحه‌ای (که منجر به تعیین نواحی قفل‌شده گسل‌ها می‌شود)، پیشنهاد می‌شود. حال با توجه به این موضوع، نگارندگان روش پیشنهادی جدیدی جهت محاسبه مؤثرتر تعداد مدهای مشارکت کننده در پاسخ نهایی حل مسائل معکوس ارائه داده‌اند. با استفاده از این روش پیشنهادی، که از ترسیم لگاریتم واریانس داده‌های پاسخ

Singular Value Decomposition	- تجزیه مقادیر تکین
Spectral Decomposition	- تفکیک طیفی
Green's Function	-تابع گرین
Kernel Function	-تابع هسته
Source Function	-تابع چشمی
Response Function	-تابع پاسخ
Eigenvalue	-مقدار ویژه
Noise	-خطا
Estimation	-برآورد
Backward Mapping	-نگاشت وارون
Self-Adjoint	-خودالحاق
Truncating	-برش زدن
Measurable Modes	-مدهای قابل اندازه‌گیری
Square of the Difference	-تفاضل مربعات

- decomposition of Green's function to linear inverse problem. *Engineering Analysis with Boundary Elements*, **28**, 183-193.
9. Pawar, P.M. and Ganguli, R. (2011) *Structural Health Monitoring Using Genetic Fuzzy Systems*. Springer, NewYork.
 10. Beck, A. and Teboulle, M. (2009) A fast iterative shrinkage-thresholding algorithm for linear inverse problems. *SIAM Journal on Imaging Sciences*, **2**(1), 183-202.
 11. Tanaka, M. and Dulikravich, G.S. (2000) *Inverse Problems in Engineering Mechanics II*, Elsevier, London.
 12. Hansen, P.C. (1994) Regularization tools: A MATLAB package for analysis and solution of discrete ill-posed problems. *Numerical Algorithms*, **6**, 1-35.
 13. Okada, Y. (1985) Surface deformation due to shear and tensile faults in a half-space. *Bulletin of the Seismological Society of America*, **75**, 1135-1154.

واژه‌نامه

Simulation Problem	۱- مسئله شبیه‌سازی شده
Forward Problem	۲- مسئله مستقیم
Inverse Problem	۳- مسئله معکوس
Dislocation	۴- نابجایی
System Identification	۵- تعیین سیستم
Ill-Posed	۶- بدخیم
Well-Posed Problems	۷- خوش خیم
Soft-Computing	۸- روش‌های محاسباتی نرم
Hard-Computing	۹- روش‌های محاسباتی سخت
Artificial Neural Networks	۱۰- شبکه‌های عصبی مصنوعی
Genetic Algorithms	۱۱- الگوریتم زنگنه‌کی
Fuzzy Logic	۱۲- منطق فازی
Regularization	۱۳- منظم‌سازی
Numerical Singularity	۱۴- تکینگی عددی
Matrix Singularity	۱۵- تکینگی ماتریسی

A New Method of Determination Truncating Parameter in Spectral Decomposition

Ebrahim Torkanloo¹ and Naser Khaji^{2*}

1. M.Sc. in Earthquake Engineering, Faculty of Civil and Environmental Engineering, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

2. Professor of Earthquake Engineering, Faculty of Civil and Environmental Engineering, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran,

*Corresponding Author, email: nkhaji@modares.ac.ir

Despite of soft computing methods which makes an approximate answers of an inverse problem, hard computing methods makes more accurate answers. Therefore, the hard computing methods used more than soft computing methods in this type of problems in engineering. Regularization tools is one of the methods to solve this type of problems. The purpose of regularization tools is replacing problem ill-conditioning with a well-posed problem, which can represent reliable responses. This methods are used in inverse problems and earthquake engineering because they did not need any prior information about fault and slip. In this research we proposed a new method for determination of suitable number of modes that involve in the final response that we call it truncating parameter. The method that we tried to examine its validity in this research was spectral decomposition of Green's function. This method looks like singular value decomposition and can be categorize in regularization tools of solving inverse problems. Illustrative examples are solved to demonstrate the usefulness of the proposed inverse analysis method. Two examples are solved in two-dimensional faulting and one example solved in three-dimensional faulting. Using this proposed method, results of inverse analysis is satisfactory and shows that the proposed method is a reliable method and can be used for real cases. Thus the authors of this article suggest using this method in solving inverse problems of engineering.

Keywords: Inverse Problem, Regularization, Spectral Decomposition, Singular Value Decomposition, Truncating Parameter.